

gelegen aan de samenvloeiing van de Grote- en de Kleine Nete.

Om 19 uur werd de terugweg ingeslagen. Vaarwel, Schoon Lier! We stopten nog even in Derdermonde. Hier bezochten we, onder de leiding thans van ons bestuurslid Albert De Keyser, enkele merkwaardige gebouwen, helaas slechts aan de buitenkant.

Vooreerst het middeleeuwse stadhuis met belfort (vroeger Lakenhalle anno 1337), ook het dtdedelijk Oudheidkundig Museum (vroeger Vleeshalle anno 1460). Verder afdwalend, kwamen we ook nog voorbij het Gerechtshd(anno 1920), waar boven op de toren het gekende koperen "Ros Beiaard" prijkt.

Het werd noodgedwongen een nogal vluchtig bezoek, want kwart voor negen sloegen we definitief de terugweg in. Alles verliep voorspoedig en allen kwamen gelukkig en tevreden thuis.

We kunnen niet eindigen zonder ons bestuurslid Albert De Keyser hartelijk te bedanken voor de perfecte organisatie van deze studiereis. Alles is op wieltjes gelopen en allen hebben veel gezien en geleerd op deze prachtige reis.

Karel Aernoudts.

\$ \$ \$ \$ \$
\$ \$

2. Heemkundige Wandeling in Het Zwin.

Op zondagnamiddag 12 september 1982 sloot onze Kring het zomerseizoen af met een heemkundige wandeling in het natuur- en vogelreservaat "'t Zwin" van Knokke-Heist. De talrijk opgekomen Leden, zo een goeie zeventig, werden er bij de ingang hartelijk begroet door de heer Graaf Leon Lippens, de inrichter en eigenaar van het reservaat. Hij stelde in zijn welkomwoord het Zwinreservaat aan ons voor, dat in recente tijden reeds meermaals in zijn bestaan bedreigd werd.

Volgens de heer Lippens moet een natuurreservaat voldoen aan een viertal voorwaarden, om zijn functie optimaal te kunnen vervullen en dan ook voldoende succes te hebben zoals dit hier het geval is. Er moet in een dergelijk gebied aan natuurbescherming

worden gedaan. Aangepaste maatregelen moeten de vernietiging van typische of specifieke fauna en flora beletten, desnoods door het afsluiten van bepaalde gebiedsdelen? Met het oog op een betere kennis van de natuur dient er in het reservaat wetenschappelijk onderzoek verricht met betrekking tot de hierin levende planten en dieren, zoals bij voorbeeld het observeren, tellen en ringen van vogels.

Het publiek moet voldoende ingelicht worden over hetgeen er te zien of waar te nemen valt, m.a.w. natuureducatie komt erbij kijken. In het Zwin komen jaarlijks heel wat scholen en socio-culturele verenigingen die er deskundig rondgeleid worden door natuurgidsen. Tenslotte moet een natuurreservaat recreatie bieden aan de bezoekers die er de nodige rust en ontspanning voor zichzelf en voor de kinderen komen opzoeken; en ondertussen wordt onrechtstreeks belangstelling opgewekt bij de bezoeker.

Na het door de leden zeer gewaardeerd welkomwoord van de heer Graaf Lippens werd de wandeling aangevat onder de leiding van de heer Laleman. Het mooi weer was van de partij, ook al was de zichtbaarheid door herfstmist fel verminderd. De gids bracht ons in een gebied dat normaal niet toegankelijk is voor bezoekers zonder begeleiding, wat de wandeling hierdoor extra interessant maakte. In alle opzichten is dit reservaat merkwaardig. Het is niet alleen een natuurreservaat, maar ook een historische plek. Het Zwin is eigenlijk een overblijfsel van de bekende middeleeuwse zeearm, die o.a. tot aan Damme reikte, en door verzanding en inpoldering geëvolueerd is tot zijn huidige vorm. Van op de Internationale Dijk vestigde de gids onze aandacht op dit unieke gebied dat voor ons allen een revelatie was, temeer dat een bezoek aan het Zwin zich voor de meesten beperkt tot een "kleine rondgang" in het vogelpark links van de hoofdingang.

We onderscheiden in het Zwin twee verschillende terreinen, met elk een typische vegetatie en vogelsoorten. In de eerste plaats de kalkrijke duinen met een kalkminnende plantengroei (zoals kruisdistel, vlierstruik, duindoorn, enz.), waar vooral de konijnen hun pijpen graven, die dan op hun beurt weer geschikte nestgelegenheden vormen voor bepaalde broedvogels.

Maar het reservaat beschikt ook over een zeer merkwaardig schorregebied, waarbij de laagste delen, de slikken, bij elke vloed overspoeld worden door de zee en waarvan de hoogste delen, de schorren, enkel bij sprongvloed onderlopen. Hier vinden we dan uiteraard een zoutminnende flora. Zo kregen wij overvloedig de gelegenheid om te proeven van de zoute zeekraal, die hier veel voorkomt, en om "zwinneblommen" (lamsoor) te plukken, die bij uitstek gekende en geplukte Zwinplant.

Om 18 u liep deze wandeling ten einde. We mogen ze zeker als heel geslaagd beschouwen, dank zij het aangenaam zonnig herfstweertje, het hartelijk onthaal en de interessante uitleg door de heer Laleman, die ons voortreffelijk doorheen de Zwinvlakte leidde, met zowaar op de terugweg nog een kleine "evenwichtsoefening" erbij, toen we met zijn allen over een smalle en gammele loopbrug naar de overkant moesten. Ook dat zullen wij als goede herinnering aan deze herfstwandeling overhouden.

Dany Heyneman.

& & & &
& &

3. Brugge en de Zee . *****

Zondag 18 juli 1982, de beiaard speelt om het kwartier zijn deuntje over de met zon overgoten stad; en ondertussen verzamelen in de schaduw van het Brugse belfort, de talrijke leden en vrienden van de St.-Guthagokring. Het is onder de deskundige leiding van de heer Jozef Penninck, voorzitter van het Westvlaams Verbond van Kringen voor Heemkunde, dat het bezoek om 14.30 uur aanvangt aan de unieke tentoonstelling over de maritieme geschiedenis van de stad Brugge.

Onze gids leidt ons de ontstaansgeschiedenis van Brugge binnen. Over de eerste eeuwen van Brugge's geschiedenis is tot nu toe weinig gekend. De oudst gekende nederzetting dateert uit de latere ijzertijd (5de - 1ste eeuw voor Christus) en was gelegen langs het Fort Lapin. Sporen van kleinagels wijzen ontegensprekelijk op zoutwinning, en deze zoutwinning veronderstelt de onmiddellijke nabijheid van de zee.